

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਚਿਤਾਮਾਣਿ ਗ੍ਰੰਥ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਲਿਖ
 ਤੇ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਪੰਚਤੰਤ੍ਰ ਇਹ ਪੂਤਰਾ ਮਿੱਥਾ
 ਤਨ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਬਿਰਕੁ ਛਨ ਹੀ ਮਿਗਾ
 ਜਾਜਲ ਜਾਨ॥ ੧ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਦੇਖੀਏ ਬਿਚਾਰ ਸਭ
 ਯਥਾ ਰਬਿ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾ ਜਲ ਛਮੀ ਕਿਤੇ ਨ ਕੰਮ ਆਵੇ
 ਗੀ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਆਤਮਾ ਸੁਚੇਤ ਹੋਹੁ ਮਾਨ ਸਦੁ ਲੱਭ ਦੇਹਿ
 , ਰਨ ਹੀ ਪਾਵਣੀ॥ ਪੁਛਣੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਤੇਰੀ ਜਾਤਿ ਤੇ ਸੁਪਤਰ
 ਖੇਗਰ ਬਗੁ ਮਾਨ ਖੁਦੀ ਪੈਟ ਕਮੇ ਉਠਾਵਣੀ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ
 ਸਿੰਘ ਮਿੱਥਿਆ ਗੁਮਾਨ ਦੇਹਿ ਕਾਗਜਾਂ ਦੀ ਬੇੜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੀ
 ਪਭਾਵਣੀ॥ ੨ ॥ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸੀਭਾਰ ਤਨ ਗਾਫਲੀ ਬਿਸਾਰ ਬਿਨੁ
 ਦਗੀ ਉਪਾਰ ਨਾ ਬਿਖਾਰ ਰਾਹਿ ਪਾਂਹਿ ਗਾਨੈ ਬਰਾਨਿਸ
 ਰਬਾਰਨ ਫੁਲ ਨ ਤੇਰੇ ਚੋਕਤੇ ਮੇਦਾਨ ਤੂੰ ਸੁਨੇ ਈ ਛੱਡ ਜਾਂਹਿ ਗਾ
 ॥ ਹੋ ਉਗਾ ਚਲਨ ਸਭਾ ਸੁੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਨਾ ਏ ਜਾਨ
 ਗੇਤੂੰ ਚੇਦ ਜਮੇ ਛਪਾਂਹਿ ਗਾ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਮਝਾ
 ਚਾਰ ਦੇਹਿ ਮਾਣ ਸੀ ਉਤਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਛਤਾਂਹਿ ਗਾ॥ ਬੋ
 ਸੁਣੇ ਰੇ ਅਜਾਨ ਰਿਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਨਾ॥ ੩ ॥ ਕੁੱਲ
 ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਣਾ ਦਾਰਾ ਸੁਤ ਭਾ॥ ਕੇਈ ਸੰਗ ਨਾ ਲੇਗਾ
 ਰੇ ਭੀੜ ਦੀ ਬਣੀ ਨੂੰ ਕਿਨੇ ਦੁਖ ਨਾ॥ ਭਾਵਣਾ ਤੂੰ ਤੇ ਭਾਵੇ
 ਰੇ ਬਿਕਾਇ ਗਈ ਬੁੱਧਿ ਤੇਰੀ ਪਾ॥ ਤੰਤ੍ਰ ਪੂਤਲਾ ਹਬਾ ਬਜਾ
 ਸਮਾਵਣਾ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਰਾ ਬਿਨਾ ਏ ਦੇਹ
 ਸੇਤੀ ਅੰਬ ਜਾਰ ਲੁਟ ਜਾ ਉਗਾ ਸੁ॥ ਭਾਵਣਾ॥ ੪ ॥ ਰੁੱਧਾ
 ॥ ੫ ॥ ਰਿਦੇ ਜੇ ਜਾਲ ਗਲਾ

ਨਗਪਾਵਣੇ॥੫੮॥ ਦੀਬਾਰਰਾਮਰਸਨਸਿਭਾਰਉਰੁਸਨ
 ਮਿਰਨਕੋਈਦਿਨਦੇਪਰਾਵਣੇ॥ਅਗੇਬਣੁਗੀਮਹਾਲਾਕਿਨੇ
 ਚੱਲਣਾਨਾਲਤੇਰੇਪਾਗੇਆਸਨਾਇਕੋਈਦਿਸਦੇਨ
 ਲਾਵਣੇ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰਘਖਾਂਨਪਾਂਨਗੀਤਿਜਿਨਾਬੀ
 ਦਗੀਬਿਤੀਤਾਦਿਨਸੇਈਹੈਸੁਹਾਵਣੇ॥੫॥ਭੈਜਲਗੁਬਾ
 ਰਤੈਨੂੰਲਿਘਣਾਹੈਪਾਰਜਗਕੂੜਦਾਪਸਾਰਜਾਣਮੋਹੁਨਹੀ
 ਪਾਵਣਾ॥ਗਾਫਲੀਬਿਸਾਰਨਹੀਹੋਹਿਗਾਖੁਦਾਰਜਾਇਜ
 ਮਦੇਦੁਆਰਤੈਨੂੰਕਿਨੇਨਾਛੁਡਾਵਣਾ॥ਤਾਤਮਾਤਭ੍ਰਾਤਸਨ
 ਬਿਪਸਭਸਾਕਤੇਰੇਚੱਲਕੇਤੇਸਾਬਕਿਨੇਗੀਛੁਨਹੀਲਾਵਣ
 ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰਘਛੁਡੇਗੁਮਨਤਨਜਲੁਗਾਮਸਨ
 ਹੋਊਖਾਕਦਾਬਿਛਾਵਣਾ॥੬॥ਬਿਦਗੀਬਿਬੇਕਾਬਿਨਬਾਤਿ
 ਨਾਬਿਸੇਖਜਗਕੂੜਦੇਕਲੇਸਸਭਦੇਖਤੂਵਿਚਾਰਕੇ॥ਐਲੀ
 ਆਨੂੰਭਾਲਪੁੱਛਬਿਦਗੀਬਿਸਾਲਸੁਤਾਪਿਆਕਯੋਨਿਢਾਲ
 ਜਮਮਾਭੂੰਗਾਵੇਗਾਰਕੇ॥ਸੁਨੀਛੁਡਕੇਤੇਠੈਰਉਰੁਜਾਊਗਾ
 ਏਭੈਰਪਈਰਹੂਗੀਨਿਮਾਣੀਦੇਹਿਪੈਰਤਾਂਪਸਾਰਕੇ॥ਕਹਿ
 ਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰਘਓੜਕਦੀਬਾਰਕਿਲੇਕੋਟਤੇਬਜਾਰਛੱਡ
 ਹਿਗਾਬਿਸਾਰਕੇ॥੭॥ਜਾਣਕੇਤੂਆਪਹੋਇਗਾਫਲਨਿਹਾ
 ਏਅੰਗੇਜਮਪੁਰਬਾਟਪੰਧਚੱਲਣਾਜਰੂਰਕਾ॥ਜਾਗਤੂਪਿ
 ਯਾਰਬਮਦੂਰਦੇਨਗਾਰੇਤੈਨੂੰਬੇਦਤਾਂਪੁਕਾਰੇਰਾਹਦੱਸਦਾ
 ਹੈਦੁਕਾ॥ਜਿਨਾਨਾਲਮੋਹੁਤੇਰਾਜਗਾਰੈਨਦਾਬਸੇਰਾਹੀ
 ਠਾਂਪੀਅੰਦਰੇਰਾਕੋਈਸਾਬੀਨਹਸੂਰਕਾ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾ
 ਰਸਿੰਘਬਿਨਰਾਮਨਾਮਤੇਰਕੋਈਨਾਜਹਾਨਵੇਲਾਆਉ
 ਗਾਕਰੂਰਕਾ॥੮॥ਅਸੀਅੰਤਬਾਰਛੁਡੇਲਤਾਂਬਹਾਰਫੇ
 ਲਸਕਰਹਜਾਰਾਕੋਨੇਸਾਬਨਾਪਗੀਤਿਕੀ॥ਭੋਗਰਾਜ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਹ... ॥ ਮਨ ਮੇ ਨਿਰਖ ਕਰ ਦੇਹਿ ਅ
 ਮਨ ਹਰ ਬੁਧਿ ਮੁਖਿ ਆਤਮਾ ਸੋ ਮਧ ਭੇਟ ਕੀਜੀਏ ॥ ਕਹਿ
 ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਓਠ ਪੋਤ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਜਗ ਅਤ
 ਪਤੀਜੀਏ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਮਧ ਪੂਰਨ ਜਹਾਨ ਸਦ
 ਐ ਪੂਰਾਨ ਜਾ ਕੋ ਅਦੁਤੀ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ॥ ਇਕਤਾ ਸਮਾਨ ਮ
 ਮਾਤਮਾ ਜਹਾਨ ਜਾਨ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਜਲ ਜਾਨੀਏ ਬਿਚਾਰ
 ਆਪ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਕਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਸਾਰ ਕਰ ਰਤ ਨੇ ਕੀਕੀ
 ਕੋ ਜੋ ਹਰੀ ਨਿਹਾਰ ਤੇ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੀਰ
 ਤਿਸੇ ਤਿ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਤੂਹੀ ਦੇਖੀਏ ਸਧਾਰ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਹੋਮੇ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਭਾਨ ਜੋ ਬਿਸਾਲ ਹੀਏ ਖੋਲ ਕੇ ਹਸ
 ਤੀਨਿ ਗਾਹਨ ਹੀ ਪਾਂਦ ਦਾ ॥ ਭੁੱਲ ਕੇ ਤੈ ਆਪ ਕਰੀ ਦਿਨ ਹੀ
 ਗਤਿ ਫਿਰੈ ਮਿਗ ਮੁਸਤਾਕ ਜੋ ਤੂ ਅੰਸੁ ਵੀ ਫੁੰਫ ਵਦਾ ॥
 ਸੁਜ ਮੇਖਿ ਅਲਭ ਆਸਾ ਹੋ ਕੇ ਗਾਲ ਤੇ ਗੰਠ ਵੀ ਮੇ
 ਲ ਤੈ ਨੂੰ ਹੋ ਬਨ ਹੀ ਆਵ ਦਾ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਬੀ
 ਜਾ ਓਕਾਲ ਜਨ ਸੋ ਹਰੀ ਆਨੂ ਭਾਲ ਤੂੰ ਹਵਾਲ ਭਾਸੁਣਾ
 ॥ ੧੫ ॥ ਰੇ ਗਦੀ ਨਾਸਾਰ ਜਿਨ ਨਿਵਿਅ ਓਹਾਰ ਓਨਾ ਉ
 ਆਂ ਦੇਵ ਗਫਿਰੇ ਨਾ ਵੀ ਆਂ ਵਿਖਾਂ ਵਦਾ ॥ ਬੇਮੁਖਾਂ ਦਾ ਸਿਗੁ ਤੇਰ
 ਕਉ ਭੁੰਗ ਏ ਤੁੰ ਬਿਛੁ ਆਂ ਦੇ ਭਗਤੈ ਨੂੰ ਗਾਰੂ ਨਾ ਬਾ
 ਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਹਾਲ ਰਹੀ ਸੁਧਨ ਸਿਭਾਲ ਅੰਗ ਮਾਨ ਕ
 ਮਾਘ ਤੂ ਫਿਰੈ ਰੁਲਣਾ ਪੁਛਾ ਵਦਾ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ
 ਮਨ ਭਰੁ ਰੁਲਣੇ ਬਖੁ ਹੋਇ ਦੂਰ ਤੂ ਯਕੀਨ ਨਹੀ ਲਾਵ
 ॥ ੧੭ ॥ ਸੇਈ ਹੈ ਸੁਜਨਾ ਜਿਨਾ ਰੇ ਦੇ ਗੁਰਗਾਨ ਭਿਨ ਰੇ ਨ
 ਨਏ ਕਟੇ ਕਬੀ ਦਗਿ ਦੂਸੇ ਸਕੀ ॥ ਸਚ ਨੂੰ ਪਛਾਨ ਮਾਨ ਮਿ
 ਅਜਹਾ ॥

ਗਬਾਤੁਬੁਝਕੇਬਿਬੇਕਕੀ॥ਕਹਿਤਾਬਿਬੇਕਾਸਿੰਘਭੁਮਭੇਦ
 ਕਾਲਛੇਦਮਾਰੀਗੁਰਸੂਰਮੇਨੇਸਾਂਗਉਪਦੇਸਕੀ॥੧੦॥
 ਸੋਹਣਾ॥ ਕੇਹਰਿਕੁਭਾਬਿਦਾਰਮੋਤੀਕਾਰਨਰਾਜਗਜਾਹਿ
 ਰਦਮੇਭਰਮਾਬਿਦਾਰਤੈਸੇਗੁਰਜਗਸੂਰਮੇ॥੧੧॥ਕਾਬਿਤਾ॥
 ॥ਤੱਤਨੂੰਪਛਾਨਗਈਮੈਲਤਾਅੰਗਮਾਨ ਓਨ੍ਹਰੇਹੀਤੇਮਸਾ
 ਨਘਰਭਾਨਹੋਵੈਏਕਸਾ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸਭਵੈਭੀਖਬਨਬ
 ਜਜਹਾਂਵੈਤਹੋਈਨਾਸਤਹਾਂਭੇਦਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ਕਾਮਨੀਤਿ
 ਮਾਗਕਾਮਰੂਪਮਨਸਾਧਭਾਵੇਅੰਗਨਾਹੈਸਿੰਘਪੈਅਨੰਗਨ
 ਜਿਲੇਪਤਾ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਪੁਨਹੈਨਪਾਪਜੈਸੇਉਜ
 ਨਅਕਾਸਗੁਰਗਮਾਨਕੀਬਿਸੇਸਤਾ॥੧੨॥ਲਖਗੁਰਗ
 ਭਏਪ੍ਰਗਟਜਹਾਨ ਓਹਤਾਭੂਮਿਕਾਏਭੂਖਨਹੈਭਾਨਜੰਮੇ
 ਭਾਵਦੇ॥ਵੇਖਾਤਿਨਬੇਮੁਖਕਮੋਦਕੁਮਲਾਇਰਹੇਸੱਜ
 ਜਨਾਂਦੇ॥ਚਿਤਕੋਲਬਿਗਸਾਂਵਦੇ॥ਤੁਮਾਗਬਨਜਾਹਿਭਾ
 ਰੇਘਰਮਾਹਿਅੰਧਉਲੂਅੰਨੁਭਾਨਜੰਮੇਨਜਰਨਹੀਆਵ
 ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਬਾਂਛਤਾਤਿਨਜੋਰਜਾਇਮਗ
 ਪਗਜੰਗਫਲਪਾਂਵਦੇ॥੧੩॥ਬਿਨਾਸਤਸਿੰਘਪਨਜੇਬਨ
 ਮੰਧਇੱਕਸੱਪਵ੍ਹਏਫੰਘਰਾਹਰੰਬਦਮੇਡਸਾਂਵਦੇ॥ਸੋਹਣਾ
 ॥ਦਰਕਾਭੇਤਜਾਣੇਸਾਗਰਮਹਾਤਮਾਵੇਦਸਦਾਸੋਭੇਦ
 ਜੋਪਾਂਵਦੇ॥ਗਮਾਨੀਆਬਿਸਾਰਪੁੱਛੇਉਲੂਆਨੂੰਸਾਰਓਮੁ
 ਵਰਾਂਹੀਸਾਰਮਝੀਗੋਰਨੂੰਮਨਾਵਦੇ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰ
 ਹੀਮਤਬਿਨਾਜੰਮੇਭੀਲਮੋਤੀਆਨੂੰਛੱਡਹਾਰਹੀਜਕਾਰੀ
 ॥ਵੇ॥੧੪॥ਪਾਯੋਹੈਅਲੇਖਾਜਿਨ੍ਹਨਭਾਵਨਾਨਭੇਖਤਿਨਤੋ
 ਗਬੀਪਨਖਲਾਸਦੇਹਸਾਸਰੇ॥੧੫॥ਜਿਹੀਤੋ

ਛਨਆਨ ॥ ੨੨ ॥ ਦਰੀਸੋ ਜਿਤ ਬਿੰਤ ਸੁਛ ਮ ਅਕਾਸ
 ਤੇ ॥ ਗੀ ਮਤਾਨ ਬੇਦ ਤਿਨ ਪਾਇ ਸਕੇ ਭੇਦ ਅੰਸੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾ
 ਤਮਾ ਦੀ ਦੇਵਰ ਜਬਾ ਛਤੇ ॥ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜਾਇ ਕੁ
 ਰਬਾਨ ਅਏ ਸਫਲ ਜਹਾਨ ਭੂਮਿ ਭੂਖਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਦਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਸੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਤ ਕੋ ਦਲ ਖੇ ਬਿਨੁ
 ਗਮਾਨ ॥ ਜਹ ਜਨ ਕੋ ਪਗਰ ਜਮਿ ਲੇ ਸਾਂਤਿ ਹੋਰਿ ਮਨ ਮਾ
 ਨ ॥ ੨੩ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ਲਖਤਾ ਬਿਬੇ ਕੀਆਂ ਦੀ ਹੋਇ ਕਾ
 ਜਗਤ ਜੀਉ ਸੁਛ ਮ ਸੁਮੇਦ ਨਿ ਜੋ ਬੇਦ ਨਾਲ ਖਾਂਉ ਦੀ ॥
 ਮਛੀਆ ਦਮਾਰ ਗੁਪਛਾਣ ਸਕੇ ਕੋ ਦਸਿ ਪਪੰਛੀਆਂ ਦੀ
 ਪੈੜ ਜਮੇ ਅਕਾਸ ਨਾ ਬਿਆਉ ਦੀ ॥ ਕੇਹਰੀ ਬਿਦਾਰ ਕੁੰਭ
 ਮੇਤੀ ਗਜਰਾ ਜਬਿਨਾ ਸੂਰ ਮੇਭੁ ਸਿੰਗ ਮਣੀ ਹੱਥ ਨਹੀਆਉ
 ਦੀ ॥ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਕਥੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਜ
 ਹਨ ਸਾਰ ਸਾਬਤੀ ਬੋਧ ਉਦੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਜਾਂਗਰ
 ਗਮਾਨ ਭਈ ਲਖਤਾ ਮਨ ਹੋ ਬਿਸਮਾਦ ਅਮੀਰ ਸਖਾਵੇ ॥ ਤ
 ਨ ਬੇਨਿਰਲੇ ਪਰਹੇ ਤਨ ਮੇ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਬਿਆਲ ਕੇਹਾ ਬਨਾ
 ਆਵੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਨਿਸਬਾ ਸੂਰ ਬਾਲ ਕ ਜਮੇ ਕਛਤ ਆਗ
 ਬੈਰਾ ਗੁਨ ਭੇਖ ਜਣਾਵੇ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਲੇ ਭੁਗੀਆ ਪਦ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਟਰਾ ॥ ਨਉ ਦੇਵ ਤਿਛਾਨ ਜਮੇ ਤਾ ਜਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਛਪੇ ਨ ਛਪਾ
 ਈ ॥ ਜੱਦ ਪਿਗੋ ਪਰਹੇ ਜਗ ਭੀਤਰ ਧੂਮ ਤੇ ਆਗਰ ਹੇਨ ਦੁਰ
 ਈ ॥ ਭੇਤਰ ਮਾਹਿਨਾ ਦੀ ਪਛਪੇ ਜਿਮ ॥ ੨੬ ॥ ਛਪੇ ਨਹੀ ਬਾਦ
 ਰਾਮਾਈ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਛਪੇ ਨਹੀਵੇ ॥ ਰਜਿ ਮੇ ਜਨ ਭੂਮਿ
 ਤਲੇ ਨਗ ਨਾਹਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਨ ਜੀਆ ਛੇਦਾ ॥
 ਜੇ ਸੇਭਾ ਸੇਘ ਦਾਮੇ ਸੂਰ ਜਾ ਬਿਬਾ ਅਨੇਕ ॥ ਘਟ ਫੁਟੇ ਕਹੁ

ਕਮਾਮਰੇਦਿਨਮਦਿਸਦਾਬਿਬਕ ਕਮਨਸਾਦਿਸ
 ਬੇਕਅਤਮਾਤੈਸੇਜਨੇਅਪਟਜਮੇਦੇਹਿਅੰਗਮਨ
 ਭੀਬਿਬਪਛਾਨੇਕਹੈਬਿਹਾਰਾਸਿਘਭਰਮਮਨਕ
 ਮੇਸੇਤੇਰਾਦੇਹਿਸਨਬਿਧਕਹਾਲੇਹਚੁਬਕਜੈਸੇ॥
 ॥ਰੂਪਭਾਸੇਸੁਕਤਿਮੇਸਰਪੁਜੇਵਰੀਮਾਨਾਤੈਸੇ॥
 ਮਸੁਧਮੇਜਗਤਭੁਲਾਖਾਜਨਾਜਗਤਭੁਲਾਖਾਜਾ
 ਰਗਤਿਸਨਜਲਜੈਸੇਕੋਨਸਕੇਕੇਦਾਹਪੁਏਕੇਧੋ
 ਤੈਸੇਕਹੈਬਿਹਾਰਾਸਿਘਸਮਝਾਇਉਤਜੇਭੁਲਿਖਾ
 ਹਦੁਨੀਆਸਭਕੂੜਸੁਕਤਿਜਮੇਸਲਕੇਰੁਪਾ॥੨੮॥ਛਿ
 ॥ਅਪਟਪਟਜੇਤਸੁਮਕੇਤੇਰੀਸੁਪਨਮਨਰਬਮਨੁਫ
 ॥ਸੁਧਸਰੂਪਤੁਹੀਪਰਮਾਤਮਭੁਲਾਗਿਆਕਰਮਕਰ
 ਮਾਨਸਦੇਹਿਦੁਲਭਾਡਿਗਪਿਆਤਾਜਸਿਘਾਸਨਖਾਨਾ
 ਕੋਬਿਹਾਰਾਸਿਘਕਹੈਦੇਹਿਭੁਲਾਵੈਆਤਮੁਜਾਦਿਸਾ
 ਕਰਕੇ॥੨੯॥ਉਂਜਲਰੂਪਅਵੈਤਸਦਾਹੈਭੁਲਾਗਿਆ
 ਹਕੀਕਰਨੀਬਿਧਨਤੇਮੁਕਤਾਸਦਹੀਤੂਭੁਮਫਸਿਆ
 ਆਨਲਿਨੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੁਤੇਪਰਕਾਸਿਕਬੇਦਨੀ
 ਤਿਤਾਕੀਬਰਨੀਬਿਹਾਰਾਸਿਘਨਮਾਰਨਹੀਤੈਬੋਆਤ
 ਮਇਹੀਬਿਚਾਰਹਿਦੇਧਰਨੀ॥੩੦॥ਭੁਪੁਵੈ
 ਚਦੁਨੀਆਜਮੇਸੁਰਜਮੇਕਿਰਨਸੁਭਾਈਦੁਹੀਸਰੂਪਬੋ
 ਕੁਠਚਤੁਰਭੁਜਸੇਸਸਿਸਪਰਸੇਜਸੁਗਾਈਦੁਹੀਸਰੂਪ
 ਬਿਰਜੈਅਪਟਪਟਪੁਹਪਮਧਜਮੇਬਾਸਬਖਾਈਬਿਹਾਰਾ
 ਸਿਘਰਾਮਪਰਕੇਸਰਕਮਾਰੀਤੈਕਮੇਨਾਖੁਸਬੇਯਾਈ॥੩੧॥
 ੧॥ਸਿਪੁਰਣਿਸੁਭੀ॥ਸਿਮਤ੧੯੩੯ਚੇਤ੍ਰਦਿਨ੧੨॥
 ਦਾਤੁਤੁਭੀਸਿਘਮਾਲਰਮਤਬੈਸੀਅਕਾਲ